

רשויות

הצעות חוק

15 בנובמבר 1982

1605

כ"ט בחשוון התשמ"ג

עמוד

32

חוק הסכמים קיבוציים (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1982

33

חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (החוקת העודת זרות והצגתה), התשמ"ג-1982

חוק הסכמים קיבוציים (תיקון מס' 4), התשמ"ג—1982

התלפת סעיף 28 1. במקום סעיף 28 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז—1957, יבוא :

28. (א) צו הרחבה יפורסם ברשומות ויפורט בו ההוראות שהורחבו וסוגי העובדים והמעבידים שעליהם חל הצו.

(ב) בצו הרחבה אפשר לקבוע כי תחילתו תקדם לתאריך פרסומו עד שלושה חדשים או עד ליום תחילתן של הוראות ההסכם שהורחבו בו, לפי המאוחר —

(1) לגבי הוראה של הסכם קיבוצי כללי שענינה אחד מאלה:

(א) תוספת יוקר ;

(ב) פיצוי בעד התייקרות ;

(ג) שכר מינימום ;

(2) לגבי הוראה של הסכם קיבוצי כללי החל על כמה ענפים, שלדעת שר העבודה והרווחה יש הצדקה לקבוע שתחילתה תהיה למפרע, בשים לב למספר בעלי ההסכם ולאופיה של ההוראה.

(ג) פורסם צו הרחבה עם תחילה למפרע כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המעביד לשלם את ההפרשים הנובעים מהתחילה למפרע של הצו, בשיעורים חדשיים שווים ורצופים שמספרם כמספר החדשים שחלפו מיום תחילת הצו ועד יום פרסומו, ולענין זה יראו חלק מהחדש כחדש שלם.

ד ב ר י ה ס כ ר

התקופה שלפני יום פרסומו, בשיעורים חדשיים שווים ורצופים במשך תקופה שארכה כאורך התקופה שלגביה יש לשלם את הפרשי השכר. (ג) ההוראות שהורחבו בצו יפורסמו בדרך שיוורה שר העבודה.

החוק המוצע גועד לאפשר התלתן למפרע של הוראות בהסכמים קיבוציים כלליים החלים על כמה ענפים במשק, והלים על מספר ניכר של עובדים, בנוסף להסכמים בדבר תוספת יוקר, פיצוי בעד התייקרות ושכר מינימום הניתנים להרחבה למפרע לפי החוק הקיים.

כתוצאה מכך יהיו גם עובדים, שאינם נכללים באותם הסכמים קיבוציים, זכאים להטבות הנובעות מהם החל בתאריך שבו היו זכאים לאותן הטבות העובדים שההסכמים הקיבוציים האמורים חלו עליהם מלכתחילה, אך לא מעבר לשלושת חדשים.

סעיף 28 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז—1957, כפי שתוקן בשנת התשל"ה, קובע כדלקמן:

"צו הרחבה

28. (א) צו הרחבה יפורסם ברשומות, יגדיר את ההוראות שהורחבו, את סוגי העובדים והמעבידים שעליהם חל הצו ואת תחילת תקפו ובלבד שתחילתו לא תקדם לתאריך הפרסום; אולם צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי לענין תוספת יוקר, פיצוי בעד התייקרות או שכר מינימום אפשר לקבוע בו שתחילתו תקדם לתאריך פרסומו עד שלושה חדשים או עד לפני יום תחילתן של ההוראות שהורחבו בו, הכל לפי המאוחר.

(ב) פורסם צו הרחבה עם תחילה למפרע כאמור בסעיף קטן (א), רשאי המעביד לשלם את הפרשי השכר שעליו לשלמם על פי הצו בעד

1 ס"ח התשי"ז, עמ' 63; התשל"ה, עמ' 223; התשל"ו, עמ' 138, עמ' 264.

**חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה),
התשמ"ג—1982**

1. תקפן של תקנות שעת חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), התשל"א—1971¹ הארכת תוקף (להלן — התקנות), בשינוי המפורש להלן, מוארך בזה עד יום י"ט בטבת התשמ"ו (31 בדצמבר 1985).
2. בתקנה 4 לתקנות, במקום "500 שקלים" יבוא "5,000 שקלים". תיקון תקנה 4

דברי הסבר

החזקת תעודת זהות והצגתה

2. (א) תושב שמלאו לו 16 שנה חייב לקבל מפקיד הרישום תעודת זהות, לשאת אותה עמו תמיד ולהציגה בפני קצין משטרה גבוה, ראש רשות מקומית, שוטר או חייל במילוי תפקידים כשידרש לכך על ידיהם.

(ב) אדם יצא ידי חובתו לפי תקנות אלה, אם במקום תעודת זהות ישא עמו ויציג כאמור —

(1) כשהוא חבר הממשלה — תעודת חבר הממשלה;

(2) כשהוא חבר הכנסת — תעודת חבר הכנסת;

(3) כשהוא שופט — תעודת שופט הנרשאת את חתימת שר המשפטים ואת תצלומו של השופט;

(4) כשהוא דיין — תעודת דיין הנוי שאת את חתימת שר הדתות ואת תצלומו של הדיין;

(5) כשהוא שוטר — תעודת מינוי המעידה שהוא שוטר, הנושאת את תצלומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות במשטרת ישראל;

(6) כשהוא יצא-צבא כמשמעותו בחוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב], או שהתייצב לרישום לפי החוק האמור — תעודת חייל או תעודת התייצבות הנושאת את תצלומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות בצבא הגנה לישראל;

סעיף 1 תקנות שעת חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), התשל"א—1971, מחייבות תושב שמלאו לו שש עשרה שנים לשאת בכל עת תעודת זהות ולהציגה, לפי דרישה, לפני מי שהוסמך לכך. מי שאינו תושב ומלאו לו שש עשרה שנים, חייב על פי התקנות לשאת עמו ולהציג כאמור תעודת רשמית המעידה על זהותו.

בפעם האחרונה האריכה הכנסת את תקפן של התקנות בדצמבר 1980, ותקפן עומד לפקוע ביום ט"ו בטבת התשמ"ג (31 בדצמבר 1982). מאחר שהנסיבות שבגללן הותקנו התקנות לא נשתנו, מוצע להאריך את תקפן לשלוש שנים נוספות, עד ליום י"ט בטבת התשמ"ו (31 בדצמבר 1985), בשינוי אחד.

סעיף 2 תקנה 4 לתקנות קובעת כי העובר על הוראות התקנות, דינו — קנס 500 שקלים. שיעור קנס זה איננו עומד בשום יחס למהות עבירות אלה ולקנסות הקבועים בחוקים אחרים. לפיכך מוצע להעלות את שיעור הקנס ל-5,000 שקלים.

וזה נוסח התקנות:

"הגדרות

1. בתקנות אלה —
- "תושב", "תעודת זהות", "פקיד רישום" — כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה—1965;
- "חייל" — כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו—1955;
- "ראש רשות מקומית", "קצין משטרה גבוה" — לרבות אדם שהוסמך על ידי אחד מהם בכתב לצורך תקנות אלה.

1 ק"ת התשל"א, עמ' 539; ס"ח התשל"א, עמ' 109; התשל"ג, עמ' 62; התשל"ה, עמ' 36; התשל"ז, עמ' 33; התשל"ט, עמ' 24; התשמ"א, עמ' 64.

דברי הספר

עונשין

4. העובר על תקנות 2 או 3, דינו — קנס 500 שקלים, ובלבד שלא יועמד אדם לדין על אי-הצגת תעודת זהות או תעודה כאמור בתקנה 3 אם תוך חמישה ימים לאחר שנדרש לכך הוצגה לפני מי שדרש את הצגתה, או לפני שוטר בתחנת משטרה, ונקבעה זהותו של האדם על פיה; נקבעה זהותו כאמור יינתן על פי דרישתו אישור בכתב על כך בתחנת המשטרה.

(7) כשהוא סוהר — תעודת מינוי המעידה שהוא סוהר, הנושאת את תצ"ל ומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות בשירות בתי הסוהר.

תעודה של מי שאינו תושב

3. מי שאינו תושב ומלאו לו 16 שנה ישא עמו תעודת רשמית המעידה על זהותו והנושאת את תצלומו, והוא חייב להציגה לפי דרישת כאמור בתקנה 2(א).